

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 9 stycznia 2025 r.

Poz. 211

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.116.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 2 stycznia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572 i 1907 – dalej: *usg*) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 i 1907 – dalej: *upzp*)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 75/IX/2024 Rady Miejskiej we Włodowicach z dnia 28 listopada 2024 r. *w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru miejscowości Zdów w Gminie Włodowice – etap 1.*

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *usg*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 28 listopada 2024 r. Rada Miejska we Włodowicach podjęła uchwałę Nr 75/IX/2024 *w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru miejscowości Zdów w Gminie Włodowice – etap 1.*

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *upzp* w dniu 3 grudnia 2024 r. Rada Miejska we Włodowicach przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr 75/IX/2024 z dnia 28 listopada 2024 r., a w dniu 4 grudnia 2024 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 13 grudnia 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Należy zauważyć, że organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności *uchwały* ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy uchwały i przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

Zastosowanie w niniejszej sprawie znajduje przepis art. 67 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. *o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688), wskazujący że w przypadku gdy nie wystąpiono o opinie i uzgodnienia przed dniem wejścia w życie ustawy (przed 24 września 2023 r.), *przepisy art. 2 pkt 28-35, art. 15 ust. 2 pkt 6, ust. 3 pkt 11-13, art. 16 ust. 1a oraz art. 17 pkt 6 ustawy zmienianej, czyli dotyczące definicji, części ustaleń z zakresu obowiązkowych i fakultatywnych elementów planu miejscowego, dotyczące zakresu i skali projektu planu miejscowego oraz organów opiniujących i uzgadniających, stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.*

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad i trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

1) **Naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 3 upzp** oraz **art. 73 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska** (Dz. U. z 2024 poz. 54 ze zm. – dalej: *poś*). Dyspozycja przywołanego przepisu *upzp* wskazuje obligatoryjny element planu miejscowego, stanowiący, że *w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu*, natomiast przepis *poś* nakazuje uwzględnić w planowaniu przestrzennym ograniczenia wynikające z ustanowienia *parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, obszaru Natura 2000, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, użytku ekologicznego, stanowiska dokumentacyjnego, pomników przyrody oraz ich otulin*.

Niniejszy obszar opracowania zlokalizowany jest w większości w granicy Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd oraz w niewielkim fragmencie w otulinie Orlich Gniazd, co potwierdzono w tej uchwale – w części graficznej oraz tekstowej w § 7 pkt 4: wskazuje się położenie części obszaru objętego planem, w granicach Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd”, w którym obowiązują ustalenia określone w:

a) *rozporządzeniu Nr 18/06 Wojewody Śląskiego z dnia 18 kwietnia 2006 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 27 kwietnia 2006 r. nr 51 poz. 1423),*

b) *planie ochrony, przyjętym Uchwałą nr IV.48/2/2014 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd” (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 25 marca 2014 r. poz. 1763 – dalej: PKOG).*

Tut. organ nadzoru stwierdza, że zapisy planu miejscowego naruszają treść uchwały *PKOG*, co zostało również podniesione w piśmie nr OKiDK.B.401.13.2024.EŻO z dnia 31 maja 2024 r. Dyrektora Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego w Katowicach – dołączonego do dokumentacji odzwierciedlającej procedurę formalno-prawną sporządzania tego planu. Wnikliwa analiza wykazała, że część terenów, dla których plan miejscowy ustala przeznaczenie oznaczone symbolem: 3U (cały teren w liniach rozgraniczających), 11MNW (niewielki fragment), 1U (część terenu poniżej wyznaczonej nieprzekraczalnej linii zabudowy i cały powyżej tej linii), 9MNW (powyżej nieprzekraczalnej linii zabudowy), 6MNW (część terenu przy skrzyżowaniu terenów 3KDD i 2KDD), 3KDD (fragment) – zlokalizowane są w obszarze o wysokich walorach przyrodniczych (Podstrefa IA), natomiast pozostałe tereny – w obszarze o pośredniej wartości przyrodniczej i kulturowej (Podstrefa IIB). Załącznik do przywołanej uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego stanowi plan ochrony Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd”. Rozdział 6 tego dokumentu zawiera ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych. Ustalenia § 7 ust. 3 dotyczące Podstrefy IA zawierają nakazy, zakazy i dopuszczenia w celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych w Podstrefie IA, w tym w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Tymczasem przedmiotowy plan miejscowy zawiera ustalenia naruszające część przywołanych ustaleń *PKOG*:

- tereny planu miejscowego wymienione powyżej posiadają ustalenia umożliwiające przebudowę, rozbudowę, nadbudowę i odbudowę istniejącej zabudowy (dla terenu 3U – § 16 pkt 4 lit. a tiret drugie), a § 7 ust. 3 pkt 2 lit. a *PKOG* zakazuje na tym terenie stosowania rozwiązań planistycznych *dopuszczających budowę i rozbudowę obiektów kubaturowych*,

- w terenie 11MNW możliwa jest lokalizacja m.in.: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej oraz usług, zabudowy zagrodowej, letniskowej czy rekreacji indywidualnej (§ 13 pkt 1 i 2 niniejszej uchwały), co również narusza przywołany § 7 ust. 3 pkt 2 lit. a *PKOG*. Ta sama sytuacja dotyczy części terenu 6MNW,

- dla terenu 9MNW, wyznaczono, co prawda, nieprzekraczalną linię zabudowy, ale zgodnie z definicją zawartą w § 2 ust. 1 pkt 7 uchwały, nieprzekraczalna linia zabudowy *nie dotyczy obiektów budowlanych nie będących budynkami związanych z: infrastrukturą techniczną, komunikacją, utrzymaniem porządku*. Następnie w § 4 pkt 4 dla wymienionych terenów, w tym terenu 9MNW dopuszcza się *przebudowę, rozbudowę, modernizację, zmianę przebiegu istniejących i budowę nowych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezbędnych dla obsługi terenu lub nie kolidujących z przeznaczeniem terenu*. Przywołane postanowienia miejscowego planu naruszają § 7 ust. 3 pkt 2 lit. j *PKOG* zakazujący *stosowania rozwiązań*

planistycznych związanych z lokalizowaniem inwestycji infrastrukturalnych o znaczeniu lokalnym lub ich elementów, dla których istnieją możliwości lokalizacyjne poza Podstrefą.

Dodatkowo, dla wszystkich tych terenów dopuszcza się realizację usług nieuciążliwych, zdefiniowanych w uchwale w § 2 ust. 1 pkt 12, jako *funkcje obiektów i terenów służące zaspokojeniu podstawowych potrzeb ludności z zakresu handlu, gastronomii, bankowości, opieki zdrowotnej, społecznej, socjalnej, kultury, rekreacji, wypoczynku, oświaty, wychowania, sportu, turystyki, a także usługi hotelarskie, pocztowe, telekomunikacyjne, siedziby instytucji, administracji, biura, gabinety oraz inne usługi nie stanowiące przedsięwzięć określanych jako mogące znacząco oddziaływać na środowisko oraz nie stanowiące usług (...)*. Takim dopuszczeniem naruszono również § 7 ust. 3 pkt 2 lit. f *PKOG* zakazujący stosowania rozwiązań planistycznych związanych z lokalizowaniem obiektów sportowych i rekreacyjnych (związanych z aktywnym wypoczynkiem), poprzez dopuszczenie na tych terenach: rekreacji, wypoczynku i sportu.

Poza tym, w niniejszej uchwale w § 10 pkt 9 lit. b, w odniesieniu do zaopatrzenia w środki łączności, w granicach obszaru objętego planem dopuszcza się lokalizacje inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, nie wskazując jej wysokości. § 4 pkt 6 uchwały został bowiem sformułowany w następujący sposób:

6) ustala się wysokość zabudowy w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej innych niż budynki nie większą niż 35 m, za wyjątkiem:

a) inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej,

b) obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej w granicach strefy historycznego układu przestrzennego, dla których ustala się maksymalną wysokość zabudowy nie większą niż 15 m;

Natomiast ustalenia *PKOG* zakazują stosowania rozwiązań planistycznych związanych z lokalizowaniem obiektów stanowiących dominantę oraz obiektów nie nawiązujących do tradycji lokalnych i cech charakterystycznych dla zabudowy miejscowej, a także związanych z lokalizowaniem inwestycji infrastrukturalnych o znaczeniu ponadlokalnym i lokalnym, dla których istnieje możliwość lokalizacyjna poza Podstrefą (§ 7 ust. 3 pkt 2 lit. h, lit. i, lit. j). Wieża telekomunikacyjna stanowić może dominantę przestrzenną poprzez samo dopuszczenie jej lokalizowania. *Wszak wiadomo, że w chwili obecnej nie ma (przynajmniej powszechnie znanej) technologii, która umożliwiałaby skuteczne i bezpieczne działanie anten sektorowych i radioliniowych poniżej istniejącej zabudowy lub na równiej z nią wysokości, co zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w uzasadnieniu do wyroku nr II SA/KR 1132/23 z dnia 17 października 2023 r.* Brak ustalenia jej wysokości stanowi również naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp* – nie ustalono bowiem wysokości zabudowy dla tych obiektów budowlanych, a parametr ten jest obligatoryjnym elementem planu miejscowego.

Zatem samo wskazanie, że obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego jest położony na terenie parku krajobrazowego oraz w jego otulinie i odwołanie do przepisów obowiązujących w tym zakresie, uważa się za niewystarczające. Organ winien również uwzględnić treść tych dokumentów w sporządzanym planie miejscowym.

2) Naruszenie art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*, art. 1 ust. 2 pkt 3 *upzp*, art. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2024 r. poz. 530, 1473 i 1907 – dalej: *u.o.l.*), art. 7 ust. 1 oraz art. 7 ust. 2 pkt 2 i pkt 5 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 82 – dalej zwana: *ugrl*).

Tutejszy organ nadzoru wskazuje, iż zakres przedmiotowy *upzp* nakazuje uwzględnić w planowaniu przestrzennym wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych, o czym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 przywołanej ustawy. Dalej *upzp* w art. 17 pkt 6 lit. c, w opisanej procedurze planistycznej nakazuje wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta wystąpić o zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne. W przypadku występowania gruntów leśnych zastosowanie znajdzie zarówno przepis art. 3 *u.o.l.*, jak również przepisy zawarte w art. 7 ust. 1 oraz art. 7 ust. 2 pkt 2 i pkt 5 *ugrl*.

Wnikliwa analiza przekazanej dokumentacji formalno-prawnej, części graficznej planu – rysunku planu oraz informacji zawartych na stronie internetowej <https://www.bdl.lasy.gov.pl> Banku Danych o Lasach (zwany dalej: *BDL*) wykazała, że w przedmiotowej uchwale doszło do istotnego naruszenia przepisów prawa w zakresie braku wymaganych zgód dotyczących zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Mowa tutaj o terenie oznaczonym w planie symbolem 2MNW – teren zabudowy mieszkaniowej

jednorodzinnej wolnostojącej, którego część stanowią użytki gruntowe „ls” (w szczególności na działkach lub ich częściach nr: 499, 498, 496). Z informacji zawartych w BDL wynika, że formą własności tych gruntów jest własność prywatna, a powierzchnia tego wydzielenia oznaczonego symbolem 01j wynosi 1,77 ha. Z kolei w dokumentacji formalno-prawnej umieszczono podpisaną przez Burmistrza Miasta i Gminy Włodowice *notatkę dotyczącą projektu przedmiotowego planu miejscowego*, informującą o braku konieczności występowania o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Ponadto, ustalenia planu miejscowego w opisanym zakresie naruszają § 7 ust. 4 pkt 1 lit. a PKOG w brzmieniu: *w celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych w Podstrefie IB w (...) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (...) nakazuje się stosowanie rozwiązań planistycznych przewidujących ochronę walorów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych.*

Gmina w złożonych pismem z dnia 17 grudnia 2024 r. wyjaśnieniach tłumaczy, że teren oznaczony w uchwale symbolem 2MNW jest już przeznaczony na cele nieleśne w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miejscowości Zdów w gminie Włodowice, obejmującym fragment obszaru miejscowości Zdów, który został przyjęty uchwałą nr 24/V/2011 Rady Gminy Włodowice z dnia 30 marca 2011 r. *Działki wymienione w treści zawiadomienia w obowiązującym obecnie planie miejscowym stanowią teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej, oznaczony symbolem 5MN/RM.*

Z ich treści złożonych wyjaśnień nie wynika jednak, czy Gmina owe zgody posiada. Samo przeznaczenie w planie z 2011 r. na tereny mieszkaniowe nie świadczy o posiadanych „zgodach leśnych”. Gmina winna dołączyć takie zgody do dokumentacji formalno-prawnej lub przekazać je wraz z odpowiedzią na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego. W przeciwnym wypadku należy domniemywać, że Gmina takich zgód nie posiada, co stanowi naruszenie wskazanych powyżej przepisów.

3) Naruszenie art. 20 ust. 1 upzp, w części dotyczącej stwierdzenia, że plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium.

Teren oznaczony w planie symbolem 1U zlokalizowany jest w studium w jednostce U1, oraz fragmentem, powyżej nieprzekraczalnej linii zabudowy – w jednostce R3, dla której studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Włodowice wyznacza kierunek: obszary zieleni w dolinach cieków. Zarówno podstawowy kierunek rozwoju jak i uzupełniający, ustalony w studium, nie dopuszczają rozwoju usług na tych terenach. Zgodnie z charakterystyką studium dla tego terenu, są to obszary obejmujące tereny zieleni stanowiącej obudowę biologiczną tworzoną przez zieleń łągową, zarośla, trwale użytki zielone z zadrzewieniami, lasy położone w terenach dolin cieków oraz tereny wód. Poza tym, ta część terenu, poza wyznaczonymi liniami zabudowy, zlokalizowana jest w strefie F, czyli przyrodniczej, która zgodnie z zapisami studium stanowi najcenniejszy pod względem przyrodniczym i krajobrazowym obszar gminy. *Celem polityki przestrzennej w strefie przyrodniczej jest zachowanie wartości środowiska przyrodniczego, a także utrzymanie i kształtowanie walorów krajobrazowych. Polityka przestrzenna w tej strefie powinna być podporządkowana ochronie i właściwej ekspozycji walorów przyrodniczych i krajobrazowych gminy* (str. 8).

Z kolei teren oznaczony symbolem 1U, dla którego w przeznaczeniu uzupełniającym miejscowego planu dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, ze wskaźnikami ustalonymi w § 14 pkt 5 lit. f uchwały – odpowiednio: maksymalna nadziemna intensywność zabudowy: 2,0 dla działki o powierzchni mniejszej lub równiej 1000 m² i 1,5 dla działki o powierzchni większej niż 1000 m².

Natomiast w studium: *dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnnej lokalizowanej jako przeznaczenie uzupełniające obszarów M2 i U1 odpowiednie wskaźniki należy przyjąć w planie miejscowym jak dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, nie dopuszczając do powstania zabudowy o więcej niż 4 mieszkaniach w budynku* (str. 32). Teren zlokalizowany jest w strefie B w dwóch kierunkach przeznaczeń: w większości w U1 i częściowo w R3. Skoro wytyczną ze studium jest przyjęcie, w tym przypadku, wskaźników ze studium dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnnej, jak dla jednorodzinnej, to wskaźnik ten powinien wynosić odpowiednio 1 oraz 0,8. Ta sama sytuacja dotyczy maksymalnej wysokości zabudowy – w planie § 14 pkt 5 lit. b – określa ją na 18 m, a w zgodzie ze studium maksymalna wysokość zabudowy nie powinna wynosić więcej niż 12 m.

4) Naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 9 upzp, stanowiącego że w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy.

Część graficzna planu miejscowego zawiera ustanowioną i wrysowaną, na podstawie przepisów odrębnych, granicę strefy ochronnej ujęcia wody. Natomiast w tekście uchwały brak wskazania rodzaju strefy oraz ustaleń dla niej. W tekście uchwały brak odniesienia w tym zakresie do konkretnych przepisów odrębnych – § 7 pkt 8.

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087 ze zm. – dalej: *pw*), ujętymi w art. 121 strefę ochronną stanowi obszar ustanowiony na podstawie art. 135 ust. 1, na którym obowiązują nakazy, zakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wód. W ust. 2 wskazano, że strefa ochronna może być bezpośrednia albo pośrednia. Zgodnie z art. 133 ust. 2 *pw* strefa ochronna ujęcia wody ustanawiana jest na wniosek właściciela ujęcia wody lub z urzędu. Wojewoda w drodze aktu prawa miejscowego ustanawia teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, o czym stanowi art. 135 ust. 1 pkt 2 *pw*.

Gmina w złożonych wyjaśnieniach tłumaczy, że strefa ochronna ujęcia wody w Zdowie znajdująca się na części terenu IIW obejmuje tylko teren ochrony bezpośredniej. Informację w tym zakresie zawiera studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Włodowice oraz opracowanie ekofizjograficzne z 2015 r.

Wojewoda przyjął wyjaśnienia Gminy, jednak zauważa że informacja w tym zakresie winna być uwzględniona w przedmiotowym planie miejscowym, a strefa nazwana konkretnie, żeby jasne było czy przepisy *pw* zostały prawidłowo w planie miejscowym uwzględnione.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *upzp* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Miejskiej we Włodowicach Nr 75/IX/2024 z dnia 28 listopada 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru miejscowości Zdów w Gminie Włodowice – etap 1, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *usg* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej we Włodowicach rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę składa się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej we Włodowicach.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wiarygodny odpis pełnomocnictwa.